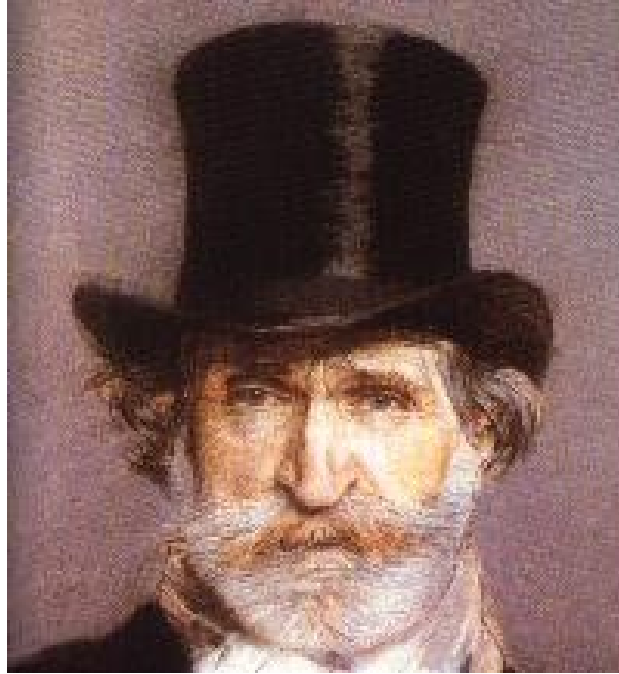

Giuseppe Verdi

(1813 - 1901)

Giuseppe Verdi se je rodil 10. oktobra 1813 leta v kraju Le Roncole v pokrajini Parma. Njegovega rojstnega datuma ne poznamo natančno, saj nekateri menijo, da se je rodil 9. oktobra 1813, po drugih pa 10. oktober 1813.

Njegov oče je bil po poklicu gostilničar, mati pa predica. Verdija so krstili kot Joseph-Fortuninus-Franciscus Verdi, katerega so vsi klicali Giuseppe, saj je krstno ime Joseph ostalo zapisano samo v francoskih krstnih knjigah. S svetom glasbe se je seznanil že zelo mlad, saj je kot ministrant deloval v vaški cerkvi, kjer se je seznanil z orglami. Najegov prvi učitelj, ki ga je poučeval glasbo, je bil vaški organist Pietro Baistrocchi.

Jeseni leta 1823 se je Verdi vpisal na gimnazijo v Busseto. Leta 1828 so v Bussetu uprizorili Rossinijevega Seviljskega brivca, ki pa ni imela prave uverture, kajti skladatelj je za to priložnost priredil eno starejših uvertur. Za Verdija je bili to pravi izziv, napisal je novo uverturo, prepisal parte ter z novo nastalim delom navdušil občinstvo.

Po končani srednji šoli v Bussetu, mu oče ni mogel več plačevati nadaljnjega šolanja na univerzi v Parmi. Trgovec Barezzi ga nagovori naj zaprosi za ubožno podporo za štiri leta, ter se odpravi na milanski konservatorij. Vendar ga v Milanu na konservatorij ne sprejmejo, ker je prestar in premalo obvlada klavir. Zato prične zahajati k Vincenzu Lavigni, ki je bil takrat dirigent v Scali in profesor na konservatoriju. Vseskozi ga je tako finančno kot moralno podpiral trgovec Barezzi.

Leta 1836 so ga imenovali za kapelnika v Bussetu, kjer se je 4. maja 1836 poročil z Barezzijevo hčerko Margareto. V zakonu se mu je 26. marca 1837 rodila najprej hčerka Virginija, 14 mesecev kasneje 11. julija 1838 pa še sin Icilio. Živel je srečno družinsko življenje, vodil podeželske koncerte, učil na glasbeni šoli in pisal priložnostne skladbe, večinoma cerkvene. Vendar mu opera ni dala miru, zato v tem času prične pisati svojo prvo opero Oberto. V letu 1838 se je večkrat odpravil v Milano z namenom, da si utre pot v Opero. Menil je, da je sedaj že odrešen občutka hvaležnosti do Berazzija in njegove družine, zato se je nameraval preseliti v Milano. Vendar mu usoda ni prizanašala. Hči Virginija mu je umrla avgusta 1838. V februarju 1839 se je dokončno preselil v Milano, kjer je pričel z vajami za uprizoritev Oberta v Scali. Tik pred uprizoritvijo svoje prve opere, pa mu je umrl še sin in sicer 22. oktobra 1839.

Prva opera je naletela na navdušen sprejem med opernim občinstvom. Tako je Verdi podpisal pogodbo z milansko Scalo za dobo treh let. Takoj prične z pisanjem nove opere, tokrat komične pod naslovom Lažni Stanislav, ki mu je Verdi kasneje spremenil naslov v Dan kraljevanja. Ta opera je propadla, saj mu je dva meseca pred premiero nove opere mu umre še žena
Margareta.

Leta 1842 v milanski Scali navdušeno sprejmejo novo Verdijevo opero "Nabuco". V znamenitem zboru Hebrejcev v babilonskem suženjstvu so se našli tudi Italijani, ki so bili pod avstrijskim jarmom. Kmalu so Verdijevo ime začeli uporabljati v politične namene:

VIVA VERDI = Viva Vittorio Emanuelele Re D`Italia (Naj živi Viktor Emanuel, kralj Italije)

Verdi je v obdobju mladosti napisal številne opere, saj so se premiere vrstile prav vsako leto, včasih celo dve na leto. V obdobju med leti 1839 - 1950 je napisal skupaj 16 oper.

Njegovo drugo ustvarjalno obdobje imenovano tudi srednja leta v času od 1851 - 1862; tu so pomembne predvsem prve tri opere, ki še danes pomenijo železni repertoar vsake operne hiše: Rigoletto, Trubadur in Traviata. Premiera Taviate v Benetkah je bila popoln polom, zato jo je razočarani Verdi kasneje nekoliko predelal in dejanje prestavil 150 let v zgodovino. Tako predelana opera natanko čez 14 mesecev v isti operni hiši doživi ogromen uspeh.

29. avgusta 1859 se je Verdi poročil z sopranistko Giuseppino Strepponi s katero je od leta 1951 živel v izvenzakonski skupnosti. Giuseppina je pela v njegovih zgodnjih operah, vseskozi pa se je zavzemala za mladega opernega skladatelja kar celih petdeset let. Preselila ste se na posestvo Sant`Agata, kjer je Verdi ustvaril večino svojih oper srednjega in poznega obdobje.

Po premieri Don Carlosa, ki je bila v Parizu 11. marca 1867, je Bizet s svojo izjavo, "da to ni več Italijan, temveč je postal Wagner" hudo prizadel skladatelja. Dalj časa po tem so Verdija primerjali s tem nemškim skladateljem in vedno znova se je moral otepati sumničenj o nemških vzorih.

Ob otvoritvi sueškega prekopa so 24. decembra 1871 v novi kairski operi uprizorili Aido, ki je doživela velikanski uspeh. Maestro se premiere ni udeležil saj se je bal dolgotrajnega potovanja po morju.

Po premieri Aide se je maestro pogreznil v ustvarjalni molk za

celih petnajst let. Živel je na svojem posestvu, se ukvarjal z kmetovanjem in gojenjem vinske trte in popotoval. V tem obdobju je za navideznim molkom ustvarjal novo opero Kralj Lear, ki pa ni bila nikoli uprizorjena na odru. Verdi naj bi jo celo sam zažgal v karnevalski noči med 6. in 7. februarjem 1882.

Ob koncu svojega ustvarjanja je Verdi napisal še dve operi, ki sta obe dosegli velikanski uspeh. Leta 1887 Otella in 1893 še Falstaffa. Triinpetdeset let po polomu prve komične opere Dan kraljevanja, je Verdi svoje ustvarjanje končal z edino pravo komično opero.

Zadnja leta svojega življenja je skladatelj preživel v Milanu. 21. januarja 1901 je Verdija zadela kap, za posledicami katere je 27. januarja 1901 umrl. Pokopali so ga v skladu z njegovimi zadnjimi željami, brez glasbe ali petja. Pogreba se je na ulicah Milana udeležilo približno 28.000 ljudi.

Njegove najbolj znana dela:

- Nabucco
- Rogoletto
- Trubadur (drama v štirih dejanjih)
- Traviata (opera v treh dejanjih)
- Ples v maskah (opera v treh dejanjih)
- Moč usode (opera v štirih dejanjih)
- Don Carlos (opera v petih dejanjih)
- Aida (opera v štirih dejanjih)
- Othello (lirična drama v štirih dejanjih)
- Falstaff (lirična komedija v treh dejanjih)

Verdijev rokopis

Verdijeva delovna soba

Verdijev grob